

WELZIJNSZORG 2017 - Samen tegen armoede

De campagne van Welzijnszorg schudt ons wakker : 1 op 7 in België leeft in armoede, komt maandelijks niet rond. Uitkeringen omdat je werkloos of ziek bent,, min. pensioen, leefloon liggen al jaren onder de armoedegrens. Ter info het : Leefloon voor een alleenstaande is 892,70 euro en 1190,27 voor een gezinshoofd.

Maar wat betekent het om met deze inkomens rond te komen. ?

Samen met 2 mensen die in langdurige armoede leven gaf ik onlangs een vorming over schulden en schuldhelpverlening aan toekomstige maatschappelijk werkers . Over het leven met een krap budget zeiden ze :

“Het is rekenen en rekenen, iedere dag opnieuw. Ik kijk naar aanbiedingen en probeer zo zaken te kopen. Zo kan ik wat voedselvoorraad aan leggen en weet ik dat we op het einde van de maand iets te eten heb. Deze maand kreeg ik een afrekening voor grof huisvuil : 26,50 € ik kan dit nu niet meer betalen en leg het opzij tot volgende maand en betaal het dan.“

Ik denk aan Carine die onlangs rondliep met tandpijn: een abses. Ze kreeg de raad om vlug naar de tandarts te gaan. Ik vroeg haar of ze al ooit naar de tandarts was geweest. Nooit. Carine is er 50. Voor haar is tandzorg een luxe die ze zich niet kan permitteren. . De min. uitkeringen laten geen ruimte voor extra's . Hoe moet het dan met feesten zoals Sinterklaas, verjaardagen, extra schoolkosten Onverwachte ziektekosten ?

Er is helaas maar 1 antwoord: je komt in de schulden. Schulden maken wordt beleefd als een falen, het niet kunnen budgeteren. Aankloppen bij diensten om je schulden weg te werken, durf je niet. Tijdens de vorming sprak 1 van de twee dames over haar schulden. Een rekening van Belgacom kon ze niet betalen: 50 euro, ze liet die liggen, er komen aanmaningen, ze vergeet de rekening bewust tot ze naar de rechter moet: ondertussen moet ze geen 50 euro maar 600 euro betalen. Een paar jaar terug ging ze nog poetsen. Toen haar frigo kapot was ging ze in een nieuwe kopen. De verkoper stelde haar voor om een kaart te kopen , , zo kon ze naast de frigo ook nog andere zaken kopen. Alleen moest alles terug betaald worden, met interest natuurlijk. Als ze door ziekte niet meer kan werken, zakt haar inkomen. De Belgacom rekening afbetalen, de koopkaart afbetalen : het lukt niet meer. Dus gaat ze bij bij Cofidis een lening aan. Die zijn steeds bereid om mensen te helpen, tegen hoge interesten natuurlijk. De situatie wordt nog uitzichtlozer. Er gaan jaren voorbij voor ze de stap durft zetten om naar diensten te gaan om haar te helpen. Schaamte over haar situatie, haar falen om niet rond te komen zijn daar de oorzaak van

Maar is het niet eerder de maatschappij die zich moet schamen. In een welvarend land als het onze zou tandzorg toch geen onbetaalbare luxe mogen zijn? Langdurige ziekte zou er toch niet mogen voor zorgen dat je maandelijks de eindmeet niet haalt? De cijfers die decenniumdoelen eind september publiceerde liegen er niet om. Armoede neemt niet af, de laatste 10 jaar slagen de opeenvolgende regeringen er niet in om het tij te doen keren. De cijfers zijn onrustwekkend: in sommige gemeenten zoals Brussel maar ook Oostende en Blankenberge groeit 1 kind op 4 op in armoede. Als we dit tij niet kunnen keren, krijgen we nog hogere armeodecijfers. Ik schaam me daarover maar vooral ben ik daarover verontwaardigd.

Verontwaardigd dat het politici nog steeds aan de politieke wil en moed ontbreekt om er voor te zorgen dat iedereen in ons land het goed heeft, dat iedereen recht heeft tot basisrechten zoals een een noraal gezinsleven leiden, een goede woning vinden, een goede gezondheid hebben.

Sommige politici willen ons doen geloven dat de oplossingen eenvoudig zijn : iedereen aan het werk en het is opgelost. Hoe moeten werkende armen zich voelen ? (4 %) Hoe voelen Lucien, Willy , Els zich die geen job vinden ? Willy zegt me telkens : ik weet niet of ik volgende week kan komen want dan ik ga bij Brico solliciteren en misschien mag ik gaan werken. Ik hoor het hem nu al al bijna 2 jaar zeggen. Iedere week hoopt hij aan de slag te kunnen. De waarheid is dat er onze maatschappij te weinig jobs zijn voor iemand die laaggeschoold is, of boven de 50. Als je Fatima of Brahim heet, kan je het ook vergeten.

U en ik weten dat politici pas echt werk maken van problemen als ze weten dat ze daar mee kunnen scoren, dat ze verkiezingen kunnen winnen. Het is aan ons om ze duidelijk te maken dat we ze niet afstraffen omdat ze de kant kiezen van de zwaksten in onze maatschappij. Dat we als Christen net willen dat ze die keuze maken. Als wij het durven opnemen voor mensen die in armoede leven, fabels zoals jobs, jobs, jobs creëren en er is geen armoede meer durven doorprikken kunnen zaken veranderen. Daarvoor hebben we informatie nodig.

Momenteel hebben we binnen ATD Vierde Wereld een project lopen die waarheid of fabel heet. We komen nu al een jaar met onderzoekers en mensen met langdurige armoede samen om te kijken hoe we bepaalde vooroordelen kunnen weerleggen of uitleggen. Een uitgave waarin we 50 uitspraken die terugvallen op een vooroordeel, met wetenschappelijke kennis, cijfers en ervaringskennis duiden komt uit in 2018

Het is evident dat de collecte vandaag naar projecten die door Welzijnszorg ondersteund worden gaat. Maar misschien willen jullie ook helpen om onze uitgave mogelijk te maken. Na de viering geven je meer uitleg hierrond.

Marijke Decuypere - ATD Vierde Wereld Vlaanderen
De Lier, 17 december 2017